

เทศน์อบรมฆราวาส ณ สวนแสงธรรม กรุงเทพฯ
เมื่อเช้าวันที่ ๑๗ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๔๘

ธรรมของชาวพุทธ

วันนี้ตอนบ่ายโมงพระเจ้าพระสงฆ์ในสำนักป่า ส่วนมากจะเป็นภาคกลางกับภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคอีสานไม่ได้มา จะมารวมประชุมกันที่นี่ แล้วก็มีการเทศนาว่าการตอนบ่ายโมงวันนี้แหละ ท่านผู้ใดอยากจะได้ยินได้ฟังก็ให้มา นั่นแหละพิธีอะไรเขียนบอกไว้แล้วนั้น เขาติดประกาศไว้แล้วอ่านดูเอา วันนี้ตอนบ่ายโมงพระท่านจะมารวมทำวัตรทำวาทขอขมาลาโทษ ความผิดความพลาดอาจมีได้ทุกคน จะขอขมาลาโทษ และฟังโอวาทคำสั่งสอนของครูบาอาจารย์แล้วนำไปปฏิบัติ วันนี้ท่านจะมาตอนบ่ายโมง รวมกันที่บ่ายโมง ท่านผู้ใดที่จะมาก็ได้วันนี้ตอนบ่ายโมง การเทศนาว่าการก็แน่นอนละมีละวันนี้ เพราะมีพระมา

วันที่ ๒๐ เราก็กลับแล้ว ก็อยู่สองวันวันที่ ๑๘-๑๙ พระสงฆ์ท่านมาประชุมเรียบร้อยแล้วต่างท่านก็กลับไปวัดวาอารามของตน เข้าจำพรรษา ในครั้งพุทธกาลที่พระท่านจำพรรษานั้นท่านสงวนความปากเพียรมากนะ วันเข้าจำพรรษาแล้วเหมือนกับเข้าในกรอบของความเพียรขึ้นสนามรพพิตกับกิเลสตลอดเวลา นี่ละครั้งพุทธกาลท่านเป็นมาอย่างนั้น พอเข้าพรรษาท่านถือเอาเป็นจริงเป็นจังมาก เพราะเวลานั้นพระจะไม่ได้ไปเที่ยวที่ไหนในพรรษา มีแต่เวลาจะประกอบความปากความเพียรโดยถ่ายเดียวเท่านั้น จึงถือการเข้าพรรษาเป็นสำคัญ

พอออกพรรษาแล้วท่านอยากจะไปเที่ยววิเวกที่ไหนในป่าในเขา ท่านก็ไปตามอัธยาศัย แต่ในพรรษาไม่ได้ไปที่ไหนให้เร่งความปากเพียร ศาสดาของเราสอนอย่างนั้นสอนให้ละความชั่วทำความดี ละชั่วทำดี เพราะความชั่วไปที่ไหนเป็นพินเป็นไฟ เป็นภัยมหากภัยเผาโลกได้ทั่วๆ ไป ไฟไม่เลือกหน้า จี๋เข้าตรงไหนร้อนที่นั่นๆ กิเลสก็เหมือนกันเข้าที่ตรงไหนร้อนที่ตรงนั้นๆ เพราะฉะนั้นจึงต้องมีธรรมเป็นน้ำดับไฟ ถ้าไม่มีธรรมแล้วเป็นถ้ำเป็นถ่านได้ระดมมนุษย์เรา ปลอ่ยให้กิเลสเผาอย่างเดียว น้ำดับไฟคือความดีงามที่จะมาปิดมาชะมาล้างกันไม่มีและไม่ทันกัน

ด้วยเหตุนี้ศาสนาจึงมีไว้สำหรับเป็นน้ำดับไฟแก่สัตว์โลก ที่มีความรู้ร้อนอยู่ทุกหย่อมหญ้า ศาสนาเป็นน้ำดับไฟทั่วๆ ไป เราได้ถือพระพุทธศาสนาเท่ากับได้น้ำดับไฟมาไว้ประจำตน ให้ปากกันระมัดระวังรักษา สิ่งชั่วพระพุทธเจ้าพูดคำใดแล้วไม่มีสอง อย่าฝืนนะ ฝืนพระพุทธเจ้าก็เท่ากับฝืนเพื่อทำลายตัวเองนั่นแหละ ท่านไม่ได้มาแบ่งสันปันส่วนอะไรจากพวกเรานะพระพุทธเจ้า แนะนำสั่งสอนโลกเป็นเวลา ๔๕

พรรษา นับแต่วันตรัสรู้แล้วจนกระทั่งถึงวันนิพพานเป็นเวลา ๔๕ พรรษา สอนด้วยพระองค์เอง

จากนั้นก็ประทานพระโอวาท คือทางเดินอันราบรื่นดีงามให้พวกเราไว้ถึง ๕,๐๐๐ ปี นี่ก็พาดทางเดินเอาไว้ ให้เดินไปตามหลักธรรมหลักวินัยที่ท่านสอนไว้ จะไปถึงความราบรื่นดีงามสุดดีโลกสวรรค์จนกระทั่งนิพพาน เหมือนพระพุทธเจ้ายังทรงพระชนม์อยู่ ขอแต่ผู้ปฏิบัติดำเนินตามทางเดินที่วางไว้โดยถูกต้องก็แล้วกัน ให้พากันมีชื่อมีแป มีหลักมีเกณฑ์มนุษย์เรา อย่าปล่อยเนื้อปล่อยตัวจนเกินไป เสีย เลอะๆ เทอะๆ ไม่มีความหมาย เกิดมาๆ คนๆ หนึ่งคิดถึงความหมายหลักเกณฑ์ที่จะยึดจะเกาะในตัวเอง ไม่มีแล้วก็หมดคุณค่า มีแต่ลมหายใจฟอดๆ ขาดเมื่อไรก็จมไปเลย ใช้ไม่ได้นะ

ในบ้านหนึ่งๆ ทุกวันนี้เขามีหมอมียาประจำบ้าน แต่ก่อนไม่มี ใครเป็นก็รอดตายแล้วเหลือชีวิต ไม่เหลือก็ตายไปๆ เวลานี้มีหยูกมียามีหมอคอยระวังรักษาให้ตลอดมา อันนี้เราก้โรคกิเลสนี้ต้องมีหมอมียา กิเลสเป็นโรคอันร้ายแรงมาก เป็นโรคเรื้อรังประจำสัตว์มาเป็นเวลาที่กี่ปีกี่ปีสลับไม่ถ้วน โรคเรื้อรังคือโรคกิเลสตัณหา พากพาเวียนเกิดแก่เจ็บตายสูงต่ำไม่มีประมาณ พาให้สัตว์ได้รับความทุกข์ความลำบากตลอดมา ที่นี้คำว่าหมอและยาก็นานๆ พระพุทธเจ้าจะได้มาตรัสรู้เสียครั้งหนึ่ง

นั่นละหมอเอกอุบัติขึ้นแล้วในโลก คือพระพุทธเจ้าอุบัติขึ้นมา ยาคือธรรมก็มาพร้อมกันเรียกว่าธรรมโอสธ มาประกาศธรรมสั่งสอนสัตว์โลก ผู้ใดมีนิสัยเบาบางพอที่จะผ่านไปได้ในระยะใดก็ผ่านได้ๆ เป็นลำดับลำดับมา ผู้ใดที่นอนใจอยู่ผู้นั้นก็ผ่านไปไม่ได้ จมอยู่นั้นต่อไป พวกปทปรมะไม่ยอมฟังเสียงอรรถเสียงธรรม ฟังแต่เสียงลิเกละครลูกทุ่งลูกกรุงไปอย่างนั้น ฟังได้ทั้งวันทั้งคืน มีอยู่ทุกแห่งทุกหน แม้ที่สุดในห้องนอนก็มี เครื่องซักรีดล้างซักผ้าเธอเพื่อฟืนเพื่อไฟเผาไหม้หัวอกตนเอง คนประเภทนี้คนไม่มีความหมาย ตายแล้วก็ไปเปล่าๆ ไม่เกิดประโยชน์อะไร อยู่กับโลกก็อาศัยความเพลิดเพลินภายนอกนิดๆ หน่อยๆ นี่เป็นอารมณ์ล่อใจให้พออยู่ได้วันหนึ่งๆ ถ้าไม่มีอารมณ์เหล่านี้มาล่อใจล่อมใจแล้วก็ยิ่งเดือดร้อนมาก เพราะไม่มีธรรมเป็นเครื่องยึดเครื่องเกาะ

ท่านผู้มีธรรมเป็นเครื่องยึดเครื่องเกาะแล้วท่านจะหมუნตัวเข้าสู่ธรรม หาที่สงบเบญจบระมัดระวังรักษาจากกายวาจาใจของตนไม่ให้ภัยเกิดขึ้น คือความชั่ว ไม่ให้เกิดขึ้นจากกายวาจาใจของตน ปิดเป่าอยู่ตลอดเวลา นี้เรียกว่าผู้รักษาตัว ผู้นี้มีหลักยึดเวลาอยู่โดยลำพังก็อยู่กับอรรถกับธรรม ระลึกถึงพุทโธ ธัมโม สังโฆ ประจำใจ จิตใจก็มีที่ยึดที่เกาะตลอดไป มีชีวิตอยู่ก็มีที่ยึดที่เกาะ ตายไปแล้วที่ยึดที่เกาะที่อยู่กับใจก็ติดกัน

ไปเลย ผู้ที่มีความหวังและมีความหมาย ได้สัมผัสกับสมหมายเป็นลำดับลำดับไป ผิดกับคนไม่ได้สร้างหลักเกณฑ์อันดีงามไว้สำหรับตนมากทีเดียว

คนที่สร้างแต่ความชั่วช้าลามกก็เท่ากับเอาไฟมาจี้มาเผาตัวเองตลอดเวลาหาความสุขไม่ได้ ผู้ที่พยายามรักษาตัวเป็นผู้มีหลักมีเกณฑ์ ขอให้ท่านทั้งหลายยึดไว้เป็นหลัก เวลานี้ธรรมะก็กระจายออกกว้างขวางมากมาย แต่ก่อนก็มีแต่หลวงตาเทศน์คนเดียวช่วยโลกเป็นเวลา ๖-๗ ปีมานี้เทศน์ทั่วประเทศไทย เวลานี้ก็มีวิทยุออกทุกภาคแล้ว วิทยุที่หลวงตาเทศน์แล้วและท่านนำเอาออกจากเทปไปเปิดในที่ต่างๆ ซึ่งเป็นคำเทศน์ของหลวงตาเอง เปิดในที่ต่างๆ ไป รู้สึกว่าประเทศไทยเรานี้ก็กว้างขวางมาก ดูว่ามีทุกภาควิทยุ

ให้ท่านทั้งหลายฟังเสียงวิทยุซึ่งเป็นเสียงธรรม แล้วจะกล่อมจิตกล่อมใจให้รู้จักบาปจักบุญ รู้จักวิธีรักษาตัว รู้จักวิธีป้องกันตัว ชำระสะสางตัวตลอดไป ถ้ามีธรรมเป็นเครื่องสะกิดๆ เตือนอยู่เสมอแล้วเราจะไม่ค่อยพลาดทำเสียทีนะ ถ้ามีตั้งแต่เรื่องกิเลสคอยแต่จะจมตลอดเวลา ให้ระวังอันนี้ละ วิทยุก็มากแล้วเวลานี้ สวนแสงธรรมนี้กระจายไปหมด วัดป่าบ้านตาดเป็นแหล่งใหญ่ของวิทยุ ดูว่าไปรวมอยู่ที่นั่นหมดเหมือนหนึ่งว่าหลวงตาเป็นผู้รับผิดชอบ ความจริงหลวงตาไม่ได้ไปเกี่ยวข้อง มีแต่เจ้าหน้าที่เขารักษาเพื่อให้เป็นประโยชน์แก่ชุมชนต่างๆ ไป เป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนสำหรับเราเองเทศน์แล้วจบหายเงียบๆ ไปเลย ตลอดมาและจะตลอดไปอย่างนี้ เหล่านี้ก็เป็นธรรมทั้งนั้น ควรที่จะได้ยินได้ฟังวันหนึ่งคืนหนึ่ง

ฟังธรรมในเทปก็กล่อมใจๆ ดินะ ดังที่พวกเมืองนอกเขาได้ฟัง เขาบอกมาว่าเขาไปอยู่เมืองนอก มันไม่เหมือนเมืองไทยเรา เมืองนอกไม่ค่อยมีหมู่มีเพื่อน ชวนคุยกันเรื่องนั้นเรื่องนี้ กับเมืองไทยที่เข้าหากันได้จ้อแล้วน้ำลายฟุ้งๆ ๗ จนหมดน้ำลายแล้วไปหาเอาน้ำในบึงในบ่อมาอมเข้าอีก พุดฟู้ๆ ใส่กัน เมืองไทยมีเพื่อนฝูงมากมันก็ไม่เหงาเพราะมีน้ำลายพ่นใส่หน้ากันอยู่ น้ำลายพ่นใส่หน้ากันมันก็เพลิน แต่เมืองนอกเขาไม่มีตัวใครตัวเรา ที่นี้คนไทยเราที่ไปอยู่เมืองนอกไม่มีเพื่อนมีฝูง พอได้ยินเสียงเทปเท่านั้นจิตใจมีความอบอุ่น ที่นี้เลยเอาเทปมาเป็นเพื่อนฟัง กล่อมใจตลอดเวลา เขาบอกมาว่าอย่างนั้น

รู้สึกว่าอบอุ่นมากตั้งแต่ได้เทปมา เรียกว่าปราศจากเทปไม่ได้เลย เขาว่าอย่างนั้น เป็นยาประจำบ้าน นี้ละเขาอยู่บ้านเขาเป็นชาวพุทธ เขานับถือพุทธศาสนา เขาก็ได้อุตสาหะพยายามตะเกียกตะกายเสาะแสวงหาธรรมมา เราอยู่เมืองไทยก็เป็นเมืองพุทธที่เป็นหลักใหญ่ รากใหญ่อยู่ที่นี้ ก็ควรจะสนใจปฏิบัติธรรมในวันว่างเช่นวันเสาร์ วัน

อาทิตย์ วันพระวันโกน สามสี่วันนี้เป็นวันที่เราจะชวนขวยคุณงามความดีเข้าสู่ใจ วัน
นอกนั้นเราชวนขวยหามาเพื่อธาตุเพื่อขันธ ความเป็นอยู่ปุวย

ในวันเช่นนี้เราชวนขวยหาความดีงาม เช่นมาทำบุญให้ทาน รักษาศีล ฟังธรรม
ฟังธรรม เป็นกุศลมหากุศลเข้าสู่ใจ นี้เรียกว่าเราเสาะแสวงหาทรัพย์ภายในเข้าสู่ใจของ
เรา ใจของเราก็มีความอบอุ่น อบอุ่นแต่ร่างกาย เขาไม่มีความหมายนะร่างกาย ใจ
ต่างหากไปสำคัญมั่นหมายว่าเรามีสิ่งนั้นสิ่งนี้ อาศัยสิ่งเหล่านั้นมาเป็นอารมณ์ของใจ ทำ
ความอบอุ่นให้แก่ตน ส่วนธรรมในใจไม่มีแล้วแห้งผากๆ อันนี้เสียมาก เรามองดูสมบัติ
เงินทองเราก็มี มามองดูภายในการทำบุญให้ทานของเราก็เต็มตัวของเราๆ แล้วเย็น คน
นั้นเย็นสบายๆ ไปและอยู่เท่ากัน เป็นคนเย็นอยู่ตลอดเวลา ให้พากันยึดหลักนี้ไว้

การทำบุญให้ทานอย่าพากันตระหนี่ถี่เหนียว มีมากมีน้อยให้ตามกำลังศรัทธา
ของเรา นี้ถูกต้องกับเราเป็นลูกชาวพุทธ ไม่เห็นแก่ตัวตระหนี่ถี่เหนียว คนเป็นชาวพุทธ
ย่อมเห็นแก่ใจซึ่งกันและกัน ใจเขาใจเราความสุขความทุกข์กระจายทั่วถึงกันอยู่ จำเป็น
จะต้องได้อาศัยพึ่งพาซึ่งกันและกันต่อไปตลอดทีเดียว เพราะฉะนั้นจึงให้เป็นผู้น้ำใจอัน
กว้างขวาง มองเห็นกันอย่าเอาชาติชั้นวรรณะฐานะสูงต่ำมาอวดกัน มันเป็นการเหยียบ
ย่ำทำลายกัน มองเห็นกันให้เห็นถึง สัพเพ สตฺตา อันว่าสัตว์ทั้งหลายที่เป็นเพื่อนทุกข์
เกิดแก่เจ็บตายหมดทั้งสิ้น

เขาก็หวังผู้อื่น เราก็มองหวังผู้อื่น มนุษย์เราเป็นสัตว์หมู่สัตว์พวกต้องอาศัยซึ่งกัน
และกัน มองเห็นกันแล้วให้เชื่อมโยงด้วยความสนิทติดพันกันด้วยความเมตตาสงสาร
ความเห็นอกเห็นใจกันนี้สนิทกันหมดคนเรา ถ้ามองด้วยอำนาจของกิเลส เอา
ยศถาบรรดาศักดิ์ ฐานะสูงต่ำ เข้ามาอวดกันนี้ เหยียบย่ำทำลายผู้น้อย ผู้ใหญ่ก็โอ้อ่าฟู
ฟ่า....เสีย หาความสุขไม่ได้คนเช่นนั้น ให้มีความเมตตาสงสาร เห็นใจซึ่งกันและกัน
ช่วยเหลือกัน อันนี้เป็นธรรมของมนุษย์เราที่เป็นชาวพุทธ ให้พากันจำเอาไว้

วันนี้สายแล้ว พอบ่ายโมงก็จะเริ่มประชุมพระอีก วันนี้เทศน์เพียงเท่านี้ ต่อไปนี้
จะให้พร

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz